



Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg

23. februar 2017

Svar på Beskæftigelsesudvalgets spørgsmål nr. 290 (Alm. del) af 26. januar 2017 stillet efter ønske fra Hans Andersen (V)

Spørgsmål

Er det korrekt, at den fremskrivning der er lavet på FIU alm. del – spørgsmål 403 (2015-16), ikke tager højde for effekten af sund aldring, teknologiske fremskridt og effekten af de seneste reformer, der er indgået på beskæftigelsesområdet?

Svar

I fremskrivningen af beskæftigelsen og antal af personer på overførsel tages der højde for den demografiske udvikling, stigende uddannelsestilbøjelighed, effekten af vedtagne reformer mv, men der indregnes ikke eksplicit nogen virkning af sund aldring på beskæftigelsen og antallet af personer på overførsler. Således er der fx ikke forudsat, at beskæftigelsesfrekvensen i fravær af tiltag øges for de ældre, i takt med at de lever længere og har flere raske leveår.

Med indekseringen af efterløns- og folkepensionsalderen følger tilbagetrækningsalderen dog udviklingen i levetiden. Det forudsættes, at beskæftigelsen for de ældre stiger i takt med at efterløns- og folkepensionsalderen hæves. Den længere levetid sker først og fremmest i form af sund aldring – dvs., at de ekstra leveår udgøres af år med et godt helbred, *jf. Økonomisk analyse: Reformen har styrket seniorers beskæftigelse, januar 2017*. Indekseringen bidrager dermed til at sikre, at den positive udvikling med længere levetid og flere raske leveår også bliver omsat til flere aktive år på arbejdsmarkedet. På den måde indregnes indirekte en virkning af sund aldring på de ældres beskæftigelse.

Forudsætningen om stigende beskæftigelse blandt seniorerne som følge af indekseringen af efterløns- og folkepensionsalderen underbygges af de historiske erfaringer. Reformen igennem de seneste 20 år har således sammen med et bedre helbred og stigende uddannelsesniveau bidraget til, at beskæftigelsen er steget for alle alderstrind blandt de 55-70 årige siden 2000. Blandt de 60-64 årige er knap halvdelen i beskæftigelse i dag mod en tredjedel i 2000 og de seneste års beskæftigelsesfremskridt har i et betydeligt omfang været drevet af stigende beskæftigelse blandt de 60-64-årige, *jf. Økonomisk analyse: Reformen har styrket seniorers beskæftigelse, januar 2017* og notatet: *De ældre bliver længere på arbejdsmarkedet, februar 2017*. Begge udgivelser kan findes på Finansministeriets hjemmeside.

Hvad angår førtidspension er der ikke indregnet effekt af sund aldring. Andelen af en årgang, som modtager førtidspension, er stigende med alderen og ud fra denne tendens vil antallet, der modtager førtidspension rent beregningsteknisk stige, når efterløn- og folkepensionsalderen hæves, *jf. Svar på Beskæftigelsesudvalgets spørgsmål nr. 260*. Hvis man indregnede en effekt af sund aldring på antallet af førtidspensionister, vil det isoleret set kunne trække i retning af mindre tilgang til førtidspension.

Antagelser omkring teknologiske fremskridt indgår ikke som et element i fremskrivningen af beskæftigelsen og antallet af personer på overførsler.¹ Grundprincippet i fremskrivningen er at de nuværende strukturer på arbejdsmarkedet fastholdes med indregning af reformvirkninger og demografisk udvikling, der er således tale om en beregningsteknisk fremskrivning snarere end en egentlig prognose.

Den stigende levetid skal dog blandt andet ses i sammenhæng med mindre fysisk nedslidning som følge af den teknologiske udvikling, ændret beskæftigelses- og uddannelsessammensætning i befolkningen, samt sundere levevis og den medicinske udvikling. Bedre muligheder for diagnostik og behandling betyder både, at flere diagnosticeres, men også at flere lever bedre og længere på trods af sygdomme, og at flere kan fortsætte på arbejdsmarkedet.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister

¹ Teknologisk fremskridt indregnes i de mellemfristede fremskrivninger, i og med der forudsættes en årlig vækst i timeproduktiviteten i den private sektor på 1¼ pct., hvilket isoleret set øger den årlige bruttoværditilvækst (BVT). I fremskrivningerne forudsættes det, at den højere realløn, som følger af en generel stigning i produktiviteten, ikke fører til et øget arbejdsudbud.